

Oponentský posudek

diplomové práce

Jakub Matějů ukončuje své studium diplomovou prací, jejíž téma smysluplně navazuje na to, co ho po celou dobu studia zaujímal. Tím je „street art“. Dovolím si odhadnout, že když nastupoval na zdejší fakultu, jeho zájem o street art byl asi takový, jak ho většina z nás zná. Ono sice existuje množství rozmanitých forem (v teoretické práci se s nimi můžeme seznámit), kterými se „streetartisti“ vyjadřují hlavně v městském prostředí, ale kolikrát jsou si výtvoři na tolik podobné, že o nich máme již a priori určitou představu. A tak prvotní záměr být něčím vyjímečný, vyjádřit svou identitu, zapadá do množství podobných prací, které spíše přehlížíme. Je to paradox, princip streetartu stojí teoreticky na svobodě tvorby ve veřejném prostoru, ale pokud ho sledujeme, uvědomíme si, že má svá jasná pravidla. Je tedy než volným uměním spíš trendem určité skupiny lidí. Skupiny fungují tak, že je vždy někdo, kdo přichází s nápadem a ostatní ho následují. Jakub Matějů přichází s onou inovací pro street art a stává se tak opravdovým tvůrcem.

Virtuální street art zní trochu kostrbatě, přesto se domnívám, že je to zajímavá cesta a věřím, že jednou se stane oným trendem. Přijde mi to i zajímavé, pustit se do této práce na katedře Enviromentalního designu. Můžeme totiž namítnout, že smyslem katedry je zajímat se o životní prostředí, jak na nás působí. A prostředí je přeci soubor jevů vně nás, vně našeho těla. Virtuálno je naopak něčím, co se rozhodně přímo nedotýká naší tělesnosti a pracuje s našimi představami. Žijeme však v době, kdy přístroje se stávají reálně našimi tělesným extenzemi. Ještě před deseti roky byly pomůcky jako brýle pro 3D něčím, co nás trochu otravovalo a nebyli jsme schopni se skutečně vcítit do virtuálního prostředí. Dnes se přístroje zdokonalily a postupně se zbavují komplikovanosti, která byla překážkou, abychom je brali, jako součást nás (těla).

Student nám předkládá své dva příklady onoho virtuálního street artu. Berem si do ruky „chytrý telefon“ a rozhlížíme se s ním kolem sebe na prostranství kampusu. Odhalujeme nové (virtuální) předměty, které jsou běžně neviděné. Poletují kolem nás velcí motýli a jsme mírně zneklidnění, zda se jim skutečně nemáme vyhnout. Ale přeci jen víme, že zde nejsou.

Druhá práce se dotýká kauzy loga města Česká Lípa, kde Jakub žije, a tak se ho přímo

dotýká. Tato druhá práce na rozdíl od první má jasný obsah. To je snad jediné, co ještě stojí před autorem, dopilovat obsahovost jeho virtuálního street artu. Avšak si uvědomuji celou technickou náročnost, a tak je pro mne především důležité, že se pustil do něčeho ve street artu neznámého. Práce splňuje cíle zadání a doporučuji jí k obhajobě.

navrhovaná známka: 1-

MgA. Richard Loskot

V Ústí nad Labem

15.6.2014